

7. Ompliu els espais buits de les frases següents amb les combinacions de dos pronoms febles adequades.

1. A Beret es veuen molts estels, però a Barcelona no _____ veu mai cap.
2. Digueu als nois que callin. Digueu _____ de seguida perquè no puc estudiar.
3. Si em dónes la targeta de la Teresa, ja _____ faré arribar jo.
4. Aquesta setmana he vist moltes pel·lícules, però a vostès no _____ recomanaria cap.
5. Quan et deixin diners per sortir d'aquest mal pas, no triguís gaire a tornar _____.
6. Les noies del bar volen quatre caixes de cervesa. Porta _____ aquesta tarda.
7. Encara que et demanin tres cerveses, serveix _____ només una.

8. Digueu la funció sintàctica que fan els mots subratllats d'aquest text.

1. Vaig acabar el partit **ben cansat**.
2. En Pere mai no **es** pentina.
3. Em sap greu **la seva actitud**.
4. No s'adona **de la veritat**.
5. **Cada any** l'Ajuntament organitza un sopar de germanor.
6. A casa meva **qui** mana és la meva filla gran.
7. El noi **amb qui hem col·laborat nosaltres** és germà de la Sandra.

9. A partir del mot primitiu que teniu a la primera columna, formeu un verb derivat amb prefix i un substantiu derivat amb sufix. Els substantius no han de tenir prefixos. S'admetran tant en els verbs com en els substantius, els infixos. No s'acceptaran ni les formes femenines no plurals dels substantius.

PRIMITIU	VERB	SUBSTANTIUS
<i>blanc</i>	<i>emblanquir</i>	<i>blancor</i>
dolent		
viu		
sord		
groc		
llit		
fusell		
dent		

10. Els trets fonètics i morfosintàctics que hi ha a la columna de l'esquerra es donen en un o més d'un dels dialectes que us presentem. Poseu una X a la casella o les caselles corresponents:

	central	rossellonès	valencià	nord-occidental	balear	alguerès
a) desinència [u] en el present d'indicatiu						
c) ús de la conjunció mes en lloc de però						
d) desinència Ø en el present d'indicatiu						
e) pronúncia de la -r final						
f) presència de la vocal neutra en posició tònica						
g) tancament en [u] de la o tònica						

11. Darrerament han aparegut nombroses crítiques a la presència a les ciutats d'altaveus des d'on tot el dia sona música. Escriviu un article per a una revista local per donar el vostre punt de vista sobre aquesta qüestió i sobre la contaminació acústica en general als pobles i a les ciutats d'avui en dia (aproximadament 200 paraules).

12. Feu un resum del text següent (aproximadament 100 paraules).

L'abús del mòbil

Resulta que hi ha poquíssims ajuntaments que hagin demanat a la Generalitat que revisi les antenes de telefonia mòbil que hi ha als seus municipis per comprovar que no afecten la salut de les persones. Des del moment de la seva aparició, els telèfons mòbils i tot el que els acompanya -o sigui, les antenes- han anat lligats a la polèmica pels possibles efectes negatius sobre la salut. Uns efectes que encara no han quedat gens clars des del punt de vista científic, però que han provocat, encara provoquen i sembla que provocaran un enrenou considerable. Tot i els informes contradictoris, o precisament per culpa seva, el que està clar és que davant el dubte ningú no es vol arriscar. L'Organització Mundial de la Salut i la Unió Europea han fet les seves recomanacions, i els governs intenten adaptar-s'hi. La Generalitat ja té una normativa reguladora, i els ministeris de Ciència i Tecnologia i de Sanitat en preparen d'altres.

Però totes aquestes mesures ja arriben després de l'aparició dels moviments veïnals en contra de les antenes. Ningú no les vol a prop seu. I el més interessant seria veure quants d'aquests detractors no tenen un mòbil. I, si en tenen, vol dir que necessiten les antenes. Està clar que aquesta necessitat no justifica que les antenes s'instal·lin sense ordre ni concert, sinó ben al contrari. Però pot passar que els mateixos que es queixen de la seva proximitat també posin el crit al cel quan no poden fer servir el mòbil per falta de cobertura. En realitat haurien d'estar agraïts, ja que aquesta falta de cobertura els permet *desenganxar-se* del mòbil una estona. Perquè per a molts és impensable no poder fer servir aquesta eina quan els dona la gana.

El grau d'addicció ha arribat a un punt que molts ja s'haurien de plantejar portar a terme una cura de desintoxicació. Realment no són conscients de fins a quin punt depenen d'un aparell minúscul que fins fa quatre dies ni existia. I no seria gens estrany que per aquesta inconsciència i per l'abús que en fan algú planteji que l'Administració n'estableixi algunes normes d'ús. Perquè no ens hem de deixar enganyar. El mòbil és molt útil, no en dubto, o almenys és el que diuen els que en tenen. Però també és veritat que, la majoria de les vegades que es fa servir, el contingut de les converses és totalment irrellevant. O sigui, que no justifiquen en cap cas contestar mentre es condueix, mentre s'està comprant, mentre es passeja, o mentre s'està tranquil·lament sopant amb els amics.

No és gens agradable el comportament que provoca el mòbil en algunes persones, molt proper a la mala educació. Perquè no es pot qualificar de cap més manera que algú et deixi sense cap problema amb la paraula a la boca per contestar una trucada. Resulta que aquell que ha fet l'esforç de desplaçar-se per estar en companyia de l'altra persona, ha de callar i aguantar-se mentre l'altre atén la trucada d'una persona que només s'ha limitat a fer l'esforç de prémer uns botons. I la cara de babau que et queda mentre esperes és impagable. En vista de determinades situacions vénen ganes de promoure moviments antimòbil o, com a mínim, promoure la creació de zones lliures de mòbils. Es podria seguir un model semblant al de les zones on no es permet fumar, tot i reconèixer per endavant que es tracta de situacions diferents. Ja hi ha restaurants on no es permet parlar pel mòbil. A molts els pot semblar una exageració, però per a altres pot ser un sistema molt útil per educar en l'ús d'aquest aparell.

(Teia Bastons, *El Punt*, 22 -08-2001)

